

[Stillinger]

I hvert tilfælde har vi nu tredje forsøg fra ministerens side på at komme med et forslag om fritidsfiskeri, og jeg må sige, at dette trods alt er bedre end de foregående.

Forslaget rummer i hvert tilfælde nogle enkelte forbedringer i forhold til lovforslag nr. L 156 fra januar 1988. Det, at vi har fået omsætningsforbudet ophævet, kan vi kun se som en positiv ting, for det betyder, at fritidsfiskerne nu kan sælge deres fangst. Også det, at der indføres mulighed for at ændre antallet af redskaber, idet man opdeler landet i lokalområder, kan være udmærket. Men problemet er nok, at man må have klarhed over, hvem der får indflydelsen på disse lokale afgørelser. Det skal vi i hvert tilfælde nok snakke om i udvalget.

Man får nu 6 redskaber efter frit valg; vi ville gerne have haft flere, men det kan vi måske også forhandle os frem til i udvalget. Der står stadig væk, at ministeren forudser, at man vil få 6 redskaber efter frit valg, men jeg kunne godt tænke mig, om ministeren herfra ville præcisere, at man får mindst 6 redskaber, og at denne forudsætning også bliver til sikkerhed.

Så vil jeg godt lige vende tilbage til nogle problemer, der stadig væk er i lovforslaget.

Jeg mener f.eks., at vi bør diskutere meget grundigt, at man i hvert tilfælde bør fritage pensionister og unge under 15 år for gebyr. De 250 kr. er rigeligt, og jeg synes, at vi i udvalget skal blive enige om at fritage både pensionisterne og de unge.

Og så vil jeg også godt spørge, hvorfor fritidsfiskerne ikke selv må administrere deres bidrag. Det må alle de andre organisationer, Dansk Sportsfiskerforbund, Ferskvandsfiskeriforeningen osv., jo, men vi stakkels fritidsfiskere er åbenbart ikke dygtige nok til selv at udsætte vores fisk. Jeg synes, det virker meget mærkeligt, at det bidrag, som fritidsfiskerne giver, skal administreres af Fiskeriministeriet.

Jeg kunne også godt tænke mig at spørge, hvorfor man kun har en promilleafgift for ål og for laks. Det betyder, at erhvervsfiskerne, der jo fanger langt de fleste fisk, kun bidrager med lidt mere end 2 mio. kr., mens fritidsfiskerne, som fanger den lille portion fisk, skal bidrage med 5-6 mio. kr.

Jeg kunne også tænke mig, at man diskuterede, om man ikke i stedet for de 250 kr. om året kunne finde frem til et beløb, der svarede til prisen for jagttegnet, som for tiden er 150 kr. om

året. Og i jagttegnet er der oven i købet en forsikring indbygget. Jeg synes, de to ting skulle passe sammen: jagttegnet og fritidsfiskertegnet.

Så vil jeg spørge ministeren direkte: Kunne det lade sig gøre, hr. minister, at undersøge muligheden for at lette adgangen til at blive bierhvervsfisker? Måske ministeren kunne svare os på det i dag.

Og til allersidst vil jeg sige, at vi selvfølgelig er næsten godt radikalt afventende positive, og vi skal så diskutere i udvalget, hvad vi skal lave.

Mejdahl (V):

Da Venstres ordfører, hr. Svend Heiselberg, er forhindret i at være her, skal jeg på hans vegne fremføre nogle synspunkter.

Man kan altid stille det spørgsmål, om det skulle være nødvendigt at lade fritidsfiskerne registrere og betale et beløb for at udøve fritidsfiskeri. Venstre havde gerne set et frit fiskeri.

På den anden side må vi konstatere, at der fra de aktive fiskeres side er ønske om en sådan registrering, idet deres forhold gennem de senere år er blevet således, at det næsten er umuligt at opretholde et erhvervsfiskeri, specielt i de indre farvande. Årsagen hertil må søges i, at flere og flere udøver et nærmest aktivt fritidsfiskeri.

Vi må også, belært af erfaringerne, konstatere, at den mærkningsordning, som er gældende i dag, er totalt uadministrerbar. I visse situationer ser man hele familier, der lader sig registrere for at få mærker til at sætte på deres fiskeredskaber.

Fiskeriministerens lovforslag er derfor et forenklingsforslag, der tager sigte på at afskaffe det nuværende mærkningssystem, som har givet anledning til en masse kritik, og denne forenkling lægger vi megen vægt på.

Lovforslaget tager sigte på, at der skal udsættes fisk, og at det ikke er noget, som staten skal betale alene, men at man nu går over til en art brugerbetaling. Fritidsfiskerne kommer til at bidrage til fiskeplejen, og det synes vi i Venstre er et godt princip.

Fritidsfiskerne bidrager med ca. 6 mio. kr. og statskassen med et tilsvarende beløb i 1989.

Man forsøger også at tage visse hensyn til de fiskere, som kun kan hente deres udkomme fra fiskerierhvervet. Hvis vi ikke håndhæver erhvervsfiskernes første ret, vil der om kort tid ikke være flere erhvervsfiskere i de indre farvande.